

Balada ze suterénu

Václav Neckář

- C Am7/9
1. Před dlouhou řádkou let, nad vchodem nápis Svět,
C G
tiše potýkal se s temnotou.
Dmi Bar
Přítmí diskrétní, lokál v kterém zní,
Dmi G C
šlágr, s nevýslovnou tesknoutou.

A vrchní korektní představil dámy koketní,
pro ty, co trpí samotou.
A dámy nabídky, své city s líčidly
a stejná slova: „ s tou, či s tou ?“

- G F C
R: Jen pojd' dál, jen schodů pár,
G F C
jen pojd' dál, svět není stár,
C F C G
jen pojd' dál, ten suterén zná tvůj sen.

2. Potom byl zde malý bar, ve kterém jazz band hrál
a myšlenky tu houstly jako dým.
Avantgardní básníci, sepsali zvláštní petici
písmem neviditelným.

A když pak válkou šílel svět, tak byl tu lazaret
a dívky s něhou nevšední.
Brali osud do dlaní, andělé z ulic seslaní
slyšeli z dálky stále znít :

- R: Jen pojd' dál zná tvůj sen.

3. Dlouhou řádku let byl starý dobrý svět
jen skladištěm věcí bezcenných.
Jen tma a čas a prach překročili jeho práh,
až dnes tu opět zazněl smích.

Před vchodem lidí zhluk, uvnitř narváno a hluk
teď právě diskotéka začíná.
Každý tančí do sebe a zvedá ruce do nebe,
tak kdo jsi ještě dnes vzpomíná ?

- R: Jen pojd' dál tvůj sen.